

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

P. B. C. WESTERGAARD

PORTRÆTER AF OLE BORCH

Særtryk af

»MINDESKRIFT FOR OLUF BORCH«

KØBENHAVN
HANS JØRGENSENS BOGTRYKKERI
1 9 2 6

L. Sluff Bortf. mm.

PORTRÆTER AF OLE BORCH.

Af

P. B. C. WESTERGAARD.

DA Ole Borch var død den 13. Oktober 1690, og hans Exekutorer, Professorerne Poul Vinding og Willum Worm samt hans Svoger, Raadmand Christen Westesen, skulde træde i Virksomhed ved Udførelsen af Bestemmelserne i hans Testamente, fik de til Opgave ikke blot efter de i Fundatsen for Kollegiet givne Anvisninger at overvaage Opførelsen og Indretningen af dettes Bygning, hvis Grundsten Ole Borch kort forinden sin Død havde naaet selv at nedlægge, men ogsaa at sørge for, at de Genstande i Boet, der havde omgivet Ole Borch i det daglige, altsaa hans Bøger, Manuskripter, Instrumenter og Samlinger m. m., som han havde testamenteret til Kollegiet, fik et værdigt og betryggende Opbevaringssted i Bygningen. Blandt disse Genstande, som Exekutorerne sikkert har omfattet med særlig Veneration som direkte, personlige Erindringer om deres afdøde Kollega og Ven, omtaler hverken Testamentet eller Fundatsen Portrætter af Ole Borch. Ganske vist findes der et af den hollandske Maler Jacob Toorenvliet med Navn og Aarstallet 1661 signeret, oliemalet Portræt, der antages at skulle forestille Ole Borch og altsaa skulde være malet paa hans Udenlandsrejse under Opholdet i Leyden, hvor Borch besøgte Gerhard Dow og andre Malere; men selv om man antager, at Portrætet forestiller Ole Borch, der da enten af egen Drift eller efter Opfordring har siddet for Maleren, maa man, naar som nævnt baade Testamentet og Fundatsen tier derom, slutte, at Billedet i ethvert Tilfælde ikke har været i hans Bo. Naar man betænker, hvor omhyggeligt Ole Borch træffer Bestemmelse om sine Efterladenskaber og deres Anvendelse, og hvilken Ordenens

Mand han i det hele var, faar et saadant argumentum e silentio en særlig Vægt, og det bekræftes ogsaa paa anden Maade. I Kollegiets Regnskab for 1695—96 findes nemlig følgende Post: For Sl: Borrichii Contrafey at lade skildre 10 rdl., og i Regnskabet for 1696—97: For en forgylt Ramme til Sl: Borrichii Contrafey, som henger paa Auditorio 12 rdl. Heraf fremgaar, at man først 4—5 Aar efter Kollegiets Indvielse har foretaget den selvfølgelige Anskaffelse af et Portræt af dets Stifter, og muligvis har Midlerne dertil ikke været til Stede før; men ogsaa dette Forhold viser, at Ole Borchs Bo ikke har indeholdt noget Portræt af ham, da man i saa Fald sikkert ikke vilde have sat sig i den ikke helt ringe Udgift til endnu et Billede.

Som nævnt hang dette Maleri i Auditoriet, der laa i Kollegiets 3. Stokværk, og da Ilden under Københavns Brand 1728 naaede Kollegiet og fortærede saa godt som alt derinde, reddedes bl. a. Billedet, der vel ved denne Lejlighed mistede sin Ramme, formodentligt ved at maatte skæres ud af den. I Biblioteket paa 2. Sal i den nye Kollegiebygning, der stod færdig 1731, nævnes nemlig Borchs Portræt uden Ramme og »temmelig forældet«, en Betegnelse, der har sin Forklaring i den Medfart, det maa have lidt baade ved den ilsomme Redning under Branden og rimeligvis ogsaa senere, da det ikke beskyttedes af Rammen. I den nye Bygning befandt Billedet sig saa, indtil det sammen med den gik til Grunde under Københavns Bombardement den 4. Sept. 1807.

Da Portrætet er malet efter Ole Borchs Død, maa der have foreligget et Forbillede for det, efter hvilket det er blevet kopieret, og man tager næppe fejl, naar man søger Forbilledet i det paa Universitetet opbevarede, oliemalede Portræt af Ole Borch (Titelbilledet). Paa hvis Foranledning dette sidste er blevet til, kan ikke nu afgøres; Udgiften til det blev i alt Fald afholdt af Kollegiets Midler, idet dettes Regnskab for 1691—92 viser følgende Post: Betalt efter Conclusum Consistorii for Sl: Borrichii Contrafey, som henger paa Consistorio 19 rdl. 2 ort. Det nævnte Tidspunkt ligger saa nær op til Ole Borchs Dødsaar, at man sikkert tør antage, at Maleren har i ethvert Tilfælde begyndt sit Arbejde efter levende Model, og Billedet giver en tilforladelig Skildring af hans Personlighed, svarende til hvad vi ellers ved om denne. Holdningen er præget af Værdighed, Blikket, der vel er sløret, som om Sygdom

Fig. 1.

allerede havde mærket ham, er fast og roligt som hos en Mand, der kender sit eget Værd, Munden vidner om Karakterstyrke og Energi, og samtidigt taler hele Ansigtsudtrykket om Godlidenhed og Velvilje. Der er over Billedet intet af den Stillen sig i Positur, der træffes hos talrige af Tidens Portræter, og som for saa mange af de afbildedes Vedkommende skulde dække over Aandens og Karakterens Ubetydelighed.

Naar Billedet fik sit Hjemsted paa Universitetet og ikke paa Kollegiet, kunde det tyde paa, at det fra først af har været bestemt dertil, og naar desuagtet Betalingen for det »efter Konsistoriums Beslutning« udredes af Kollegiet, kunde man heri se et Vidnesbyrd om, at Ole Borch selv havde bestemt det som Gave til Universitetet, saaledes at Konsistorium, selv om Bestyrelsen af Kollegiet og dets Pengemidler sorterede under det, dog uden at faa Skær af Vilkaarlighed kunde lade Kollegiet afholde en Udgift, der kom Universitetet tilgode, og som Kollegiets Stifter maaske selv havde tilbudt at ville paatage sig. Forøvrigt maa man være taknemmelig for, at Billedet blev Universitetets og ikke Kollegiets Ejendom; thi da Branden 1728 lagde dem begge i Grus, var det gamle Konsistoriehus den eneste Bygning, der reddedes, og Billedet med den.

Som Tilfældet er med mange andre Malerier, giver ogsaa her et Kobberstik Oplysning om Malerens Navn. Dette Kobberstik (Fig. 1), der er udført af Hubert Schaten, bærer nemlig foruden dennes Navn ogsaa Signaturen John: Jepsen pinx., og selv om Kobberstikkerens Arbejde ikke nær kommer paa Højde med Malerens og i flere Henseender har forvansket og forringet det Billede, Maleriet giver os af Ole Borchs Personlighed, viser Stikket dog saa mange Overensstemmelser med Universitetets Maleri, at man uden Betænkning tør tilskrive John Jepsen, der var en kendt Konstrafejer i København, dette.

Da der blev Tale om at skaffe Kollegiet et Portræt af Stifteren, vilde det derfor, naar der saaledes forelaa et Originalmaleri af ham, ligge nær for Poul Vinding, der som Kollegiets Eforus havde afholdt og bogført Udgiften til dette, at henvende sig til John Jepsen for at lade ham udføre en Gentagelse af Universitetsbilledet, og da han først døde 1700, bliver der altsaa Tid nok til, at han kan have malet Kollegiets Billede omkring ved 1695, da Betalingen for det erlægges. Hvorvidt Hubert Schaten saa har stukket sit

Fig. 2.

Billede efter Universitetets eller Kollegiets Portræt, er i denne Forbindelse af mindre Betydning. Stikket er efter sin Indskrift udført efter Ole Borchs Død 1690; men mellem dette Aar og Aaret for Kollegiebilledets Tilblivelse kan Schaten meget vel have udført sit Arbejde, og Sandsynligheden taler for, at han, naar Talen var om saa berømt en Mand som Ole Borch, har skyndt sig at mangfoldiggøre den maalede Gengivelse af ham, saasnart en saadan, altsaa Universitetets Billede, forelaa.

Den fremsatte Formodning om, at Kollegiets Portræt har sit Forbillede i Universitetets, bekræftes gennem et andet Kobberstik (Fig. 2). Dette, der viser Ole Borch i hel Figur, staaende ved Ovenen i sit Laboratorium, er udført af Jonas Haas 1754 efter Tegning af Frederik Cramer, sikkert efter Bestilling af Caspar Peter Rothe til Anvendelse i hans »Brave Danske Mænds og Qvinders Berømmelige Eftermæle«, hvis Afsnit om Ole Borch er trykt i det nævnte Aar. I sin Underskrift betegner Stikket sig som udført »efter det Original-Malerie som findes paa Collegii-Høresal«, og trods visse Smaafriheder, som Tegneren har taget sig, f. Ex. over for Parykken, viser det saa nøje en Overensstemmelse med Universitetetsbilledets Type, at der ikke kan være Tvivl om, at »Original-Maleriet« paa Høresalen, hvorefter det er stukket, har sit Forbillede i Universitetets Portræt.

Naar man, formodentligt støttet paa Stikkets Underskrift, synes at have ment, at det Maleri paa Kollegiet, hvorefter Stikket er udført, har været et hel Figurs Billede af Ole Borch, beror dette paa en Fejltagelse. Betegnelsen »Original-Malerie« strider ikke imod at opfatte dette som et Brystbillede, og naar der ganske mod Sædvane mellem Originalen og Kobberstikket indskydes en Tegner, Frederik Cramer, som Mellemlid, da viser dette, at Stikket foruden Gengivelsen af Originalen ogsaa bringer noget, hvortil Tegneren har ydet en selvstændig Medvirken; thi drejede det sig om at udføre Stikket direkte efter Maleriet, vilde Haas alene have havt Tegnefærdighed nok til at anlægge Tegningen paa Kobberpladen. Cramers Medvirken har da bestaaet i, at han til Originalens Brystbillede har føjet Kroppen, Omgivelserne og Baggrunden. Hermed stemmer, at Billedet baade i hele sin Fremtræden og i Enkeltheder, som f. Ex. Ole Borchs Paaklædning og Væggens ovale, dekorerede Fyldinger afgjort bærer Stilpræget fra Midten af det 18. Aarh.

Sidestykker til den af Cramer anvendte Fremgangsmaade genfindes ydermere ved andre af Stikkene i Rothes Værk, hvor endnu paa viselige Brystbilleder er forandret til hel Figurs Portræter med Omgivelser o. s. v., formodentligt efter Anvisning af Rothe, der har ønsket at give Illustrationerne i sin Bog et ensartet Udseende. Forbindelsen mellem Universitetets og Kollegiets Portræter turde hermed være godtgjort.

Jacob Toorenvliets ovenfor omtalte Maleri fra 1661 (Fig. 3), der er malet paa Egetræ, viser Brystbilledet af en ung Mand med en lille, sort Kalot over det lange, blonde Haar, graablaa Øjne, smalt Overskæg og lille Fip-skæg. Han bærer

Fig. 3.

sort Dragt med stor, nedfaldende, hvid Krave samt sort Kappe; fra det højre Ærme poser det hvide Linned-Ærme frem, sammenholdt af to Knapper. I højre Haand holder han en Kolbe, paa hvilken der forneden sidder en lille, grønlig Drage med rød Mund og Tunge; i Kolben ses et Spejlbillede af Dragen. Hans venstre Haand hviler paa et graat Bord. Billedets Baggrund er brunlig og gaar til højre over i det graalige; den har været udsat for ret stærk Forvaskning, der ogsaa har beskadiget selve Portrætet, saaledes at den brune Undermaling træder frem, navnlig i Haaret, og til Dels ogsaa i Ansigtet. Til højre staar Signaturen: I. Toorenvliet F. A^o

1661, til venstre: πάντα ἐκ τῶν μὴ φαινομένων, og i øverste, højre Hjørne: Ætat Ao XXXV.

Naar Spørgsmaalet da rejser sig, om dette Billede, der i lange Tider har været antaget for at forestille Ole Borch, virkelig viser hans Træk, maa Svaret herpaa blive benægtende, og det afgørende Argument er Øjnenes Farve, der paa Toorenvliets Billede som nævnt er graablaa, medens Universitetets Portræt har brune Øjne. Thi vel kan Aldersforskellen, som for de to Billeders Vedkommende — Aldersangivelsens Ægthed paa Toorenvliets Billede forudsat — maa sættes til ca. 30 Aar, forandre meget i et Ansigt; men Øjnenes Farve paavirker den ikke.

Til dette Hovedbevis skal yderligere føjes følgende Betragtninger.

Dersom Portrætet forestiller Ole Borch, skulde han altsaa være afmalet i en Alder, da selve Hovedets og Ansigtets Bygning, om end ikke de enkelte Ansigtstræk, har antaget deres konstante Form, som en senere Alder ikke forandrer, selv om Trækkene ældes og ændres. Da paa den anden Side Universitetets Portræt af Ole Borch langt fra viser Billedet af en ældet og affældig Mand, idet Udtrykket deri trods de noget matte Øjne endnu er fuldt af Kraft, bliver det herved lettere at anstille en Sammenligning mellem de to Fysiognomier med det Formaal at fastslaa eller benægte en Lighed mellem dem. En saadan Sammenligning maa efter Forfatterens Mening føre til det sidstnævnte. Hovedets Form, Pandens Hældningsvinkel, Kindbenenes Fremspring og navnlig Næsen er saa forskellig paa de to Billeder, at man ikke vel kan tænke sig, at Ansigtet paa Toorenvliets Portræt selv efter ca. 30 Aars Forløb kan blive til Universitetsbilledets. Der er endvidere over det første Billede en vis fornem, nærmest kølig Holdning, der svarer godt til Udtrykket i de lyse Øjne; man fristes til at sige, at der er mere »Race« over Portrætet end over Ole Borchs ingenlunde uskønne, men dog mere jævne, noget robuste Træk.

Endvidere skal bemærkes, at Aldersangivelsen i Billedets øverste, højre Hjørne samt den græske Sentens gør Indtryk af ikke at stamme fra Toorenvliets Haand, men at være senere tilsatte. Bogstaverne i dem er langt massivere end i hans diskrete, traadlignende Signatur, og Indskrifterne i deres Helhed er altfor store i Forhold til Billedet, der vilde gøre et ganske anderledes harmonisk og ro-

ligt Indtryk, dersom man tænkte sig dem borte. Man har vanskeligt ved at tro, at en Kunstner efter at have gjort sit Billede færddigt vilde paasætte disse Indskrifter paa en saadan Maade, som det er gjort her, hvorved den oprindeligt tilstedeværende Balance i Billedet forrykkes eller helt forsvinder. Om Stilpræget i den græske Sætnings Bogstaver kan Forfatteren ikke udtale sig; derimod tyder Aldersangivelsens Skriftræk snarere paa det 18. end paa det 17. Aarh. Men dersom denne Tvivl om Indskrifternes Samtidighed med Billedet er berettiget, naar man tillige herved til Spørgsmaalet om, hvorledes Billedet da er blevet antaget for at forestille Ole Borch og derefter i Tilslutning dertil er blevet forsynet med Aldersangivelsen.

Dersom dette Spørgsmaal kunde udredes i sine Enkeltheder, da var Sagen klar og den foranstaaende Argumentation overflødig. Da Midlerne til at foretage en saadan Udredning nu ikke er til Stede, skal her fremføres nogle Formodninger i saa Henseende. Det er da for det første klart, at Kolben paa Toorenvliets Portræt kendetegner den afmalede som Kemiker; men netop som saadan havde Ole Borch jo vundet europæisk Berømmelse. Den lille Drage, der er anbragt paa Kolben, understreger yderligere, at vi har en Kemiker for os; thi Dragen var Ildens Symbol, og Datidens kemiske Operationer var i langt højere Grad end Nutidens »operationes per Vulcanum«: Smeltninger, Glødninger og Destillationer. Dernæst kunde man tænke sig, at denne Drage hos en Person, der ikke kendte dens Benyttelse som kemisk Symbol, kunde lede Tanken hen paa Ole Borchs Signet, der viser en Drage, der ser op mod Solen, og faa ham til deraf at slutte, at Billedet forestillede Ole Borch. Naar denne begyndte at bruge dette Signet, vides ikke; hans første, kendte Anvendelse deraf er Seglet under hans Testamente fra 1688; men herved støttes den ovenfor nævnte Antagelse, at Aldersangivelsen stammer fra det 18. Aarh.; thi da var Ole Borchs Signet kendt, og Dragen kunde altsaa paralleliseres dermed.

Hvad den græske Sentens angaar, er det ikke lykkedes deraf at udlede noget, der kunde give Oplysning om, hvem den afmalede er. Ole Borch vides ikke at have anvendt et saadant Motto, og Kontraprøven, at udfinde, hvem der kan have ført det, har ikke givet noget Resultat. Sentensen, der vel kan gengives saaledes:

»alt hidrører fra (beroeer paa) det ikke-synlige«, svarer i sin Tankegang til Hebræerbrevets 11. Kap., Vers 3: *εις τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὸ βλέπομενον γεγόναι*, og muligvis ligger der i den en Opfordring til Beskueren af den afmaledes Billede til ikke at lægge Vægt paa de ydre Træk, dette viser ham, men betænke, at alt ved et Menneske beroeer paa hans indre, egentlige Væsen.

Toorenvliets Billede kendes første Gang fra den ivrige Samler Henrik Hielmstiernes Samling, i hvis Auktionskatalog fra 1786 det findes opført Side 346, Nr. 6, som Ole Borch. Rimeligvis har Hielmstjerne erhvervet det paa sin Udenlandsrejse 1740—42, og sammen med hans øvrige Portrætmalerier skænkedes det 1812 til de kgl. Samlinger. Efter Frederik VI's Bestemmelse anbragtes Malerierne paa Frederiksborg, ved hvis Brand det var blandt de reddede Genstande. Sammen med en Række andre Portræter, der blandt ogsaa den nedenfor omtalte Elfenbens-Medaillon, opbevarede Billedet derefter paa Rosenborg til 1896, da det atter afgaves til Frederiksborg, hvor det nu hænger. —

I Kollegiets Avisstue er ophængt en Kultegning efter Schatens Stik, udført af Christian Vilhelm Julius Balslev¹⁾ og skænket af ham til Kollegiet, hvor den afslørede paa Ole Borchs Fødselsdag den 7. April 1883. Af Stikket findes endvidere et Par Kopier, der dog fjerner sig saa meget fra Originalen, at man ikke uden Underskriftens Navneangivelse vilde falde paa, at man havde Portræter af Ole Borch for sig. For disse og nogle andre Kopier vil der blive gjort nærmere Rede i nedenstaaende Katalogisering af Billederne af Ole Borch.

I Kollegiets Bibliotek var der foruden John Jepsens Maleri en Gibsbuste af Ole Borch, der sammen med Buster af samtidige, berømte, danske Lærde var anbragt oven paa Bogskabene. Denne Buste gik ogsaa til Grunde i Branden 1728, hvorefter Kollegiet kun var i Besiddelse af Maleriet. Kort efter er det dog blevet Ejer af endnu et Portræt af sin Stifter, nemlig et Maleri, der nævnes som hængende i Auditoriet, og hvortil der i Følge Regnskabet for 1731—32 anvendes »til grøn Rask over Borrichii Portrait paa auditorium 1 rdl. 1 β«. Sammen med alt det øvrige i Kollegiet brændte ogsaa dette Portræt under Bombardementet 1807; men

¹⁾ Født 1860; var Alumnus 1883—86 og atter 1889—91; cand. theol. & mag., nu Lektor ved Zahles Seminarium og Gymnasium.

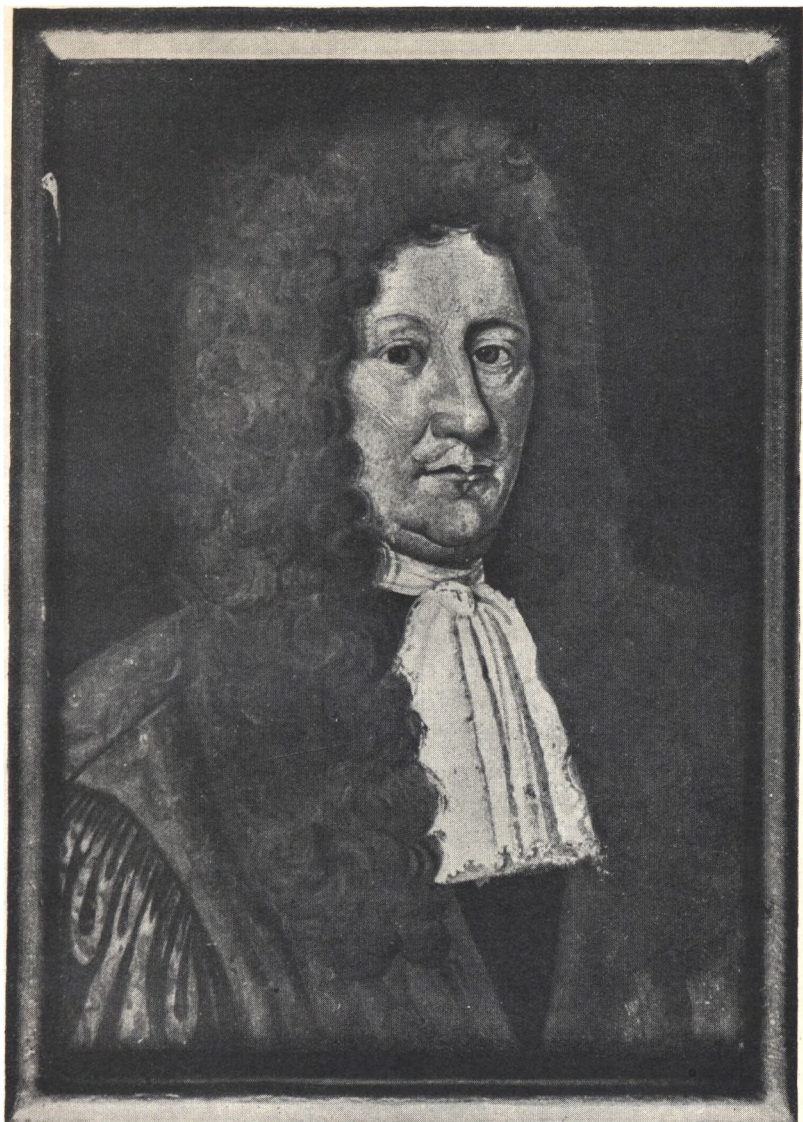

Fig. 4.

det er saa heldigt, at der i sin Tid var blevet malet en Kopi af det, og denne hænger nu i Kollegiets nuværende Biblioteks- værelse. Billedet (Fig. 4) bærer bag paa sin Træbagklædning følgende, samtidige Signatur: Chr. Carolus Lows¹⁾ Colleg. Medicæi tunc alumnus & inspector fecit An. 1747, og skøndt Ansigtstudrykket i det er mere bestemt og energisk end det mere afdæmpede i Universitetsbilledet, staar det i saa nær Forbindelse med dette, at man fristes til at antage det til Grund liggende Billede for at være en Kopi derefter. Ganske vist er Ole Borch paa det her omhandlede Billede afmalet i Højesteretsassessorernes røde, brocherede Kappe; men der er intet til Hinder for at antage, at denne Afviselse kan skyldes Kunstneren selv eller et over for ham udtalt Ønske om at have et Billede af Ole Borch, iført Værdighedstegnet paa denne hans høje Stilling. Da han udnævntes hertil i 1686, maa Billedet være blevet til efter dette Aar. Men det skal ikke benægtes, at Billedet ogsaa kan have været et Førstehaandsarbejde fra Ole Borchs Levetid, og at dets Lighed med Universitetsbilledet er af den Art, der altid maa fremkomme, naar to Billeder af den samme Person males nogenlunde samtidigt. Billedet er rimeligvis kommet til Kollegiet kort før den omtalte Anskaffelse af et Raskes Forhæng til det, muligvis som en Slags Erstatning for det i 1728 reddede Portræt, der som nævnt var »temmelig forældet«. Det kan da fra først af have hørt hjemme uden for Kollegiet og først efter Branden 1728 være skænket til det. Nogen Udgift til dets Erhvervelse viser Kollegiets Regnskaber ikke.

Foruden den nævnte Signatur bærer Kollegiets Billede paa de Papirstrimler, der lukker for Sammenstødet mellem Bagklædningen og Rammen, følgende med Blæk skrevne Oplysninger om Billedet. I Fortsættelse af Lous' Signatur læses: »malet efter Sl Borchs Portrait, som hænger paa Borchens Collegii Auditorie af C. C. Lows«. Medens disse Linjer næppe skyldes Lous, maa derimod følgende Oplysninger sikkert føres tilbage til ham, selv om de muligvis senere er omskrevne; de siger: »Jeg forærte dette til Sl Etats Raad Gram (da Ephorus for Borchens Collegie) . . . [utydeligt] . . . da 23 Aar Gamel. Han skrev derpaa, at jeg kunde begiere det ud af hans Stervboe, hvorfor det og blev mig udleveret«. Lous har

1) Christian Carl Lous (1724–1804), cand. theol., var Alumnus 1742–47; senere Navigationsdirktør og Prof. math. extraord.

Fig. 5.

aabenbart villet glæde Hans Gram, der var Kollegiets Eforus fra 1733 til sin Død 1748, med denne Kopi af Billedet, og af Paa-skriften ses det, at den ikke har været bestemt til at overlades til Kollegiet, hvilket ogsaa var overflødig, naar dette havde Originalen. Derimod vilde Kopien være af Værdi for Kollegiet, efter at det i 1807 havde mistet denne. Der hengik dog ca. 80 Aar, inden

Kollegiet kom i Besiddelse af den; først i 1888 skænkede daværende Sognepræst ved Trinitatis Kirke G. Schepelern (d. 1900) Billedet til det.

I nær Forbindelse med Lous' Kopi staar et Maleri i Samlingen paa Gaunø, udført af en af de Kopister, der efter Bestilling af Greve Otto Thott udøvede en livlig Virksomhed med at skaffe Kopier til hans Samling efter Billeder af Slægtens Medlemmer og andre, deriblandt ogsaa danske Videnskabsmænd. Det er sikkert Kollegiets Maleri, der har været Forbillede; men Kopien (Fig. 5) er ikke særlig vellykket, selv om Typen er fastholdt. Navnlig har Ole Borch i Betragtning af, at Forbilledet er malet, efter at han i 1686 var fyldt 60 Aar, faaet et altfor ungdommeligt Udseende.

Paa Kollegiet findes endvidere, indmuret i en Niche i Bibliotheksværelset, en oval Marmor-Medaillon, der antages at forestille Ole Borch. En Note til Laur. Engelstofts In solemnii Domus Borrichianæ e cineribus erectæ inauguratione, da Bygningen 1824 stod genopført efter Branden 1807, siger om Medaillon, at den det førstnævnte Aar blev fundet i Elers' Kollegium under Bibliotekets Gulv i 3. Stokværk; men naar han umiddelbart forinden om den samme Medaillon anfører, at den forestiller Ole Borch og længe opbevaredes i Borchs Kollegiums Auditorium, men forsvandt efter Københavns Brand i 1728, identificerer han to Billedhuggerarbejder, der intet har at gøre med hinanden. Det for en Portrætfremstilling af Ole Borch noget besynderlige Findested i Kollegiet paa den anden Side af Gaden kan maaske nok have syntes Engelstoft paafaldende, og naar man da undersøger, hvad der til Trods herfor kan have bragt ham og andre til at tro, at den oprindelige Medaillon af Ole Borch var genfundet, viser det sig, at denne virkelig har havt et Kendemærke, der ogsaa findes hos Medaillon fra Elers' Kollegium, nemlig en beskadiget Næse, og denne er det da sikkert, der har bragt Engelstoft paa Vildspor.

Den oprindelige Medaillon, der skal have været anbragt indvendig over Kollegiets Port, der paa den første Bygning sad midt paa Huset og var gennemløbende med Opgang til begge Sider, omtales ikke i Regnskaberne eller de ældste Beskrivelser af Kollegiet og stammer derfor næppe fra dettes første Tid, men var dog bleven opsat før Branden 1728, som følgende Beretning i Caspar Peter Rothes ovenfor omtalte Bog viser. »Hos min gode Ven, Hr.

Jensenius, Secretair i det Kongl. Collegio Medico, mindes ieg at have seet, i den Tiid han laae paa det Borkens Collegio¹⁾, Dr. Ole Borkes Bryst-Billede udhuggen i hvid Italiensk Marmor. Han fortalte mig, at være kommen dertil saaledes, at han stod i sit Vindue, og saae hvorledes Steen-Pikkerne brolagde Gaden uden for dette Collegio. Han blev da en Steen vaer, som laae i Gaden, og saae meget hvid ud, lad være mangen skiden Fod havde trint paa den i mange Aar. Da han havde bedet Broleggerne at tage den op af Grunden, saae han strax at det var den store Borkes Billede, hvilket ventelig tilforn, for Branden, havde sat over Porten, men i Brandens Tiid var falden ned blandt det andet Grus, og havde alt siden den Tid maat ligget nedtraad i Gaden; det var i temmelig god Stand endda, undtagen Næsen, som var noget beskadiget. Hans Agt var den Tiid igien at see det bragt i behørig Stand, samt opsadt paa sit gamle Sted over Indgangen til Collegio«. Om denne Jensenius' Tanke nogen Sinde er bleven til Virkelighed, vides ikke, og Medaillonen er sikkert gaaet til Grunde i Branden 1807.

Hvad nu den famøse Beskadigelse af Næsen angaar, er hertil at sige, at en saadan paa Skulpturværker, navnlig naar de som Medaillonen af Ole Borch har været ude for adskilligt, er en saa let hændelig Overlast, at den er for spinkelt et Grundlag at bygge en Identitet paa, naar andre Omstændigheder taler mod en saadan, og den af Hans Olrik i Kollegiets Festskrift fra 1889 udtalte Tvivl om, at Kollegiets nuværende Medaillon forestiller Ole Borch, er fuldt berettiget, da der ingen Lighed er mellem den og de øvrige Portrætfremstillinger af ham. Efter Parykformen og hele Stilpræget hører Medaillonen hjemme i Aarene kort efter 1700 og forestiller en gejstlig Mand, da kun saadanne og de teologiske Professorer paa den Tid brugte Pibekrave, og Ole Borch var jo ingen af Dele. At fæste noget Navn til Medaillonen lader sig ikke gøre; en Sammenligning med Kobberstik af de Teologer, der efter Tidspunktet kan være Tale om, har intet Resultat givet. Sandsynligvis stammer den fra et ved Frue Kirkes Brand i 1728 ødelagt Epitafium og er ved Oprydningen bleven fjernet fra Ruinerne for saa igen at komme for Dagens Lys paa det omtalte Sted i Elers' Kol-

1) Carl Jensenius var Alumnus 1749–54 og Inspector.

legium. Om Ole Borchs Epitafium — der vel at mærke i Følge Stikket i Johan Adolph Bornemanns Ligprædiken over ham ikke havde noget Portræt — oplyser Regnskabet for 1730—31, at der »Efter quitering for Borches Epitaphium i Kirken at needtage og paa Collegium at henføre« betales 8 Rdl. 2 Mark, og paa samme Maade kan andre Epitafier og deres Portræter være fjernede.

Fig. 6.

Til det ovenfor udviklede kommer endvidere, at vi efter al Sandsynlighed besidder en direkte Gengivelse efter den forsvundne Medaillon af Ole Borch, nemlig i det Reliefportræt, der findes paa Forsiderne af de to til Ære for ham slagne Medailler (Fig. 6). Den ene af disse blev udført 1791 ved 100 Aars Festen for Kollegiets Indvielse, den anden 1824 ved dets Genopførelse efter Branden 1807. Til Medaillernes Forsider er benyttet samme Stempel, udført af Stempelskæreren Salomon Ahron Jacobson, medens Bagsiderne er forsynede med Indskrifter, svarende til de to Mindefester. Det maa anses for højest rimeligt, at Jacobson, da han skulde udføre

Medaillen 1791, har søgt Forbilledet til den i det Skulpturarbejde, der da forelaa, nemlig Kollegiets Medaillon, som endnu paa dette Tidspunkt maa antages at være i Behold, efter at Jensenius havde bragt den i Sikkerhed inden for dets Mure. Formodningen herom bekræftes gennem Medaillens Portrætfremstilling, der i Karakter og Stil afgjort viser hen til Begyndelsen af det 18. Aarh. og ikke vel kan tænkes at hidrøre fra dets Slutning. Forkaster man denne Antagelse, maa man til Forklaring af Medailleportrætets Tilblivelse opstille den Hypotese, at Jacobson ikke blot har grebet tilbage til et af Portrætmalerierne og har projiceret det ned i Profil til Brug for Medaillen, men ogsaa har forstaaet præcist at træffe Stil og Karakterpræget fra de første Aartier af det 18. Aarh.; men ingen af Delene har nogen Sandsynlighed for sig.

Om Medaillerne skal bemærkes, at den fra 1791 i Følge sin Indskrift er bekostet af de daværende Alumner, aabenbart som Følge af et Forslag, der er blevet fremsat under Jubilæumsfesten den 9. Juni 1791. I Jacob Just Gudenraths¹⁾ »Betragtninger over de sidste femten Aar paa Ole Borchs Collegium« i Anledning af den nævnte Fest, der er trykte i »Maanedskriftet Iris« for 1791, siges herom: »Man talte med megen Varme om en Medaille, for at gjøre denne Jubel saavel som Ole Borchs Minde mere varig og høitidelig«, og naar han aabenbart med en vis, ikke uberettiget Tvivl om Levedygtigheden hos et saadant under Feststemning fremsat Forslag tilføjer: »Jeg gad vidst, om ogsaa denne Tanke skulde døe hen« da kan man kun glæde sig over, at Pieteten hos Kollegiets Alumner over for Stifteren var saa stor og levende, at den gjorde Tvivlen til Skamme. Thi den Mulighed, der da var til Stede, nemlig gennem en Medaille at bevare et Billede af Medaillonens, var, hvad ingen den Gang anede, gjort til intet, da man i 1824 paatænkte den anden Medaille. »Fjendens Ild« havde i Mellemtiden ødelagt Medaillonens.

Paa Bagsiden af Medaillen fra 1824 læses bl. a.: »I det stumme Marmor kan Berømmelsen ikke dø«. Man studser over, at der tales om Marmor, naar det er en Medaille, der i dette Tilfælde skal tjene som Mindetegn, og Forklaringen herpaa maa da være den,

¹⁾ 1758–1825; var Alumnus 1780–85 og Inspektør; senere Sekretær ved Kirurgisk Akademi; ansat 1811 til at holde Forelæsninger i Latin for Jurister.

at man ved Udtrykket Marmor har tænkt paa Medaillonen. Da Marmoret i den oprindelige Medaillon da var forstummet, maa der menes Medaillonen fra Elers' Kollegium. I saa Fald har man ikke bemærket eller lagt Vægt paa den manglende Portrætlighed mel-

Fig. 7.

lem Medaillens og Medaillonens Billeder.

Endnu et Skulpturarbejde, forestillende Ole Borch, findes i Frederiksborgsamlingen, nemlig en af den franske Medaillør Jean Cavalier ca. 1700 udført ElfenbensMedaillon (Fig. 7). Det er et noget flovt Arbejde uden slaaende Lig-

hed med de andre Portræter af ham, og Holdningen har over sig et opstyltet Præg, der sikkert har været Ole Borch ganske fremmed. Paaklædningen, navnlig det i Heltemaner arrangerede Draperi, maa tilskrives Kunstnerens Fantasi, og hvad der end har dannet Forbilledet for Medaillonen, er dette blevet meget frit behandlet af den i saa Henseende ikke altfor nøjeregnende Kunstner.

Foruden de ovennævnte, egentlige Portræter af Ole Borch findes der to andre Fremstillinger af ham, der dog mere maa betragtes som Situationsbilleder end som Portræter. Disse Billeder findes i det kgl. Bibliotek, hvert i sit Haandskrift, der begge hidrører fra den senere Prof. med. Holger Jacobæus. I det ene Haandskrift, *Exercitia Academica Hafniæ et Lugdun. Batavorum* (Ny kgl. Saml. 4°, Nr. 309, aa), er paa Titelbladet (Blad 65) til Afsnittet »Medulla Prælectionum public Chymic. et Botanic. Olai Borrichii Me-

Fig. 8.

dic. et Chem. Prof. P. Ann. 1670 et 1671* indklæbet en med Pen og brun Farve tegnet Fremstilling af Ole Borch, siddende, med venstre Side i Profil, i sit Laboratorium foran en Ovn, hvis Ild han opfrisker med en Ildpuster (Fig. 8). Blæsebælgen over Røgen fra Ilden er overlagt med chromgul Farve, der ogsaa er anvendt paa Ildpusteren og Vægtskaalen paa Væggen, Flammerne i begge Ov-

nene med rød og Skaalen nederst til venstre i Billedet med grøn Farve. I det andet Haandskrift, *Itinerarium Oligeri Jacobæi Arhus. Dani* (Ny kgl. Saml. 4°, Nr. 375), afsluttes i Afsnittet »Krebsgang fra Holland til Dannemarck. Anno 1672« en Fortegnelse over de i Københavns Omegn vildt voksende Planter (Side 108) med et ligeledes indklæbet Billede af Ole Borch paa botanisk Ekursion med sine Disciple (Fig. 9). Billedet er udført paa samme Maade

Fig. 9.

som Laboratiebilledet, Jorden er lagt over med brun, Bladene med grøn og Blomsterne med gul og rød Farve.

Uagtet begge disse Fremstillinger i Følge deres Anbringelsesmaade ikke kan siges at udgøre integrerende Dele af de to Haandskrifter, er der dog ingen Grund til at tvivle om, at de skyldes samme Haand, og at denne er Holger Jacobæus'. I Haandskriftet Nr. 309, aa, har han nemlig i sine Optegnelser fra Niels Stenos *Sectiones Anatomicæ*, holdte i Vinteren 1672—73, paa selve Siderne ind mellem Teksten med Pen tegnet Afbildninger af forskellige Dyr og lagt dem over med Farver, og disse Farver stemmer nøje overens med Farverne paa Laboratiebilledet. Saaledes genfindes den gule bl. a. paa Billedet af en Ørn (Blad 142), den røde paa Egernet (Blad 137) og paa den af en Ræv røvede Høne (Blad 145), og begge disse Farver samt den grønne er endvidere benyttede til fremhævende Understregninger paa Titelbladet og i Teksten til Carl Drelingcurtius' *Sectiones Anatomicæ* Februar 1672 i Leyden

(Blad 169) og paa samme Maade paa Titelbladet til Franciscus de le Boë Sylvius' Collegium Medicum 1672 samme Steds (Blad 196). Med Hensyn til Exkursionsbilledet i Haandskrift Nr. 375 genfindes man Blomsternes røde Farve paa et Billede af Rundetaarn (Side 67), som helt er udført i denne, der ligeledes sammen med den grønne Farve er benyttet til Understregninger rundt om i Teksten.

Da denne Anvendelse af Farverne i Billederne og Teksten ikke vel kan skyldes andre end Holger Jacobæus, maa ogsaa de to Fremstillinger af Ole Borch tillægges ham. Som alt nævnt, maa disse ikke opfattes som egentlige Portrætter, og Holger Jacobæus' Evner som Tegner berettiger heller ikke til at vente noget saadant. Hans Gengivelser af Dyr og anatomiske Præparater viser vel et vist Anlæg for Tegning; men dette hæver sig ikke synderligt over det efterlignende Stadium, og hvor han forsøger sig ud over dette til friere Fremstillinger som i de to Billeder af Ole Borch og de Smaaillustrationer, han har anbragt andre Steder i sin Itinerarium, f. Ex. fra Opholdet i Holland, naar han kun et Resultat, der nærmest minder om en med Anlæg for Tegning begavet, men ikke uddannet Skoleelevs Frembringelser.

Det viser sig da ogsaa, at han til sine Tekstillustrationer af Dyr og anatomiske Præparater har kopieret kobberstukne Afbildninger af saadanne. Til de sidstnævnte kan han have benyttet Thomas Bartholins Acta medica & philosophica Hafniensia Ann. 1671 & 1672, der udkom 1673, og hvori der findes Kobberstik af de samme Præparater, som Jacobæus gengiver, tilmed delvist i samme Størrelse og med samme Fordeling af Lys og Skygge som paa Stikkene. Efter Bartholins Bog er ogsaa Bavianen i Jacobæus' Itinerarium, Side 89, kopieret. Og saa at sige alle Dyrebillederne genfindes i Amsterdammers Professoren Gerhard Blasius' Anatomie Animalium, ganske vist i en Udgave fra 1681, som dog hviler paa tidligere Værker, og ved dem alle kan man se, at Jacobæus trods sin ikke helt igennem nøjagtige Gengivelse af dem dog har faaet fat i det karakteristiske ved de enkelte Afbildninger. Til Billedet af Rundetaarn har han enten benyttet det i Thomas Bangs Phosphorus Inscriptionis Hierosymbolicæ fra 1648 anvendte, af H. A. Greyss i 1646 udførte Stik eller det samme Blad, signeret 1657, i Resens Inscriptiones Hafnienses fra 1668 og har fulgt det saa nøje, at han har udført dets Angivelse, Aurea Inscriptio, om Taarnets kendte

Indskrift ved paa sin Tegning at gengive denne med gul Farve. Hvad Penneføringen i hans Tegninger paa Forhaand giver Formodning om ved sin Lighed med et Kobberstiks parallele, regelmæssigt løbende Streglag, er saaledes godtgjort ved Paavisningen af Forbillederne for dem, og da de to Fremstillinger af Ole Borch viser den samme Penneføring, er herved deres Oprindelse fra Holger Jacobæus' Haand yderligere bekræftet.

Af de to Fremstillinger er Laboratoriebilledet det omhyggeligst udførte; Stregen er fin, og selv i de dybeste Partier løber Farven ikke sammen som paa Ekursionsbilledet, der er grovere og mere klattet tegnet, formodentligt til Dels som Følge af, at der er anvendt andre Tegnematerialer. Denne Forskel i Forbindelse med hele Behandlingen viser, at de to Billeder er gjort med i alt Fald nogen Tids Mellemrum. Hvad Tiden for deres Tilblivelse angaar, kan man, da de er indklæbede i Haandskrifterne, ikke udenvidere fastslaa den efter de Afsnit af disse, hvor de er anbragte. For Laboratoriebilledets Vedkommende gaar dette i alt Fald ikke an, da det fra først af ikke er bestemt til at sidde, hvor det nu findes, idet det nemlig dækker over Forfatterens Navn, Olig. Jacobæus, paa Titelbladet. Paa den anden Side udelukker dette Forhold naturligvis ikke, at Billedet ved samme Tid kan have foreligget som løst Blad. Med Hensyn til Ekursionsbilledet er der i og for sig heller ikke noget til Hinder for at antage, at det kan være udført i samme Aar, som Holger Jacobæus afsluttede sin ved Krigsurolighederne i Holland foranledigede »Krebs-gang«, altsaa 1672, uden at Pladsen, det sidder paa, derfor oprindeligt har været bestemt til det; i saa Fald vilde det nemlig have været mere nærliggende at tegne det paa selve Bogens Papir. Hertil kommer, at der er revet et Stykke af Tegningen, hvorved Personen yderst til venstre er bleven halveret, og Afrivningen følger Ombøjningen af Sidens Margin, saaledes at det er øjensynligt, at man har villet tilpasse Tegningen efter den Plads, man har valgt til den.

Haandskrifterne gør Indtryk af at være Renskrifter, udførte i Ro og Mag, og selv om man forudsætter Notater til dem, nedskrevne under Forelæsningerne og under Jacobæus' Færden hjemme og paa Rejserne, er saadanne sikkert blevet renskrevne snarest efter. Hans Tekstillustrationer og deres Farvepaalægning kan i alt Fald ikke være udførte i Marken eller i et Auditorium,

og da de i deres Fordeling i Teksten danner et med denne nøje sammenknyttet Hele, er de sikkert blevne til samtidigt med Renskrifterne. Man maa da antage, at Jacobæus efter at være bleven færdig med disse har faaet Lyst til ogsaa at forsyne de Afsnit af dem, der angaar Ole Borchs Lærervirksomhed, med Billeder af ham, og da der i det paagældende Afsnit ikke har været nogen anden Plads til Laboratoriebilledet, har han indklæbet det paa Titelbladet. Paa samme Maade er det gaaet med Exkursionsbilledet, der har fundet sin naturlige Plads paa det ovenfor omtalte Sted i Haandskriftet, hvortil det altsaa er blevet tilpasset ved den nævnte Afrivning. Holger Jacobæus kan saa enten have havt de to Billeder liggende eller under sin Syslen med Pen og Farver ved de zoologiske Billeder eller efter Renskrivningen faaet Ideen til dem. Nærmere end hertil kommer man næppe Spørgsmaalet, og ser man paa den Paaklædning, Ole Borch og de andre Personer bærer, maa Billedernes Tilblivelsestid ligge nær ved Tidspunktet for Renskrifterne, altsaa omkring Aaret 1672. Trods Udførelsens Mangler og Ubehjælpsomheder giver de to Billeder et eget, levende Udtryk for to af Siderne af Ole Borchs Livsgerning, som den stille Videnskabsmand, der i Enrum dyrker sit Studium, og som Læreren, der ude i Naturen gennem Anskuelse underviser sine Disciple.

Resultatet af den her foretagne Undersøgelse bliver da i kort Sammen drag dette. Universitetets Portræt af Ole Borch maa betragtes som Urbilledet, der ligger til Grund for Kollegiets nu forsvundne Billede og derigennem for de forskellige kobberstukne og træskaarne Kopier; dog kan af disse Hubert Schatens Stik være en direkte Kopi efter Universitetsbilledet. Muligvis er dette ogsaa Forbilledet for det Portræt, hvorefter C. C. Lous' Kopi er gjort; dette Portræt kan dog ogsaa have været et Originalbillede. Hertil slutter sig Kopien paa Gaunø.

Af Kollegiets forsvundne Portrætmedaillon er Jacobsons Medaille efter al Sandsynlighed en Gengivelse; ogsaa Cavaliers Elfensbensrelief kan vise tilbage dertil.

Toorenvliets Portrætmaleri og Kollegiets Marmor-Relief maa afvises som Portrætter af Ole Borch, uden at det er lykkedes at paa-vise, hvem de da forestiller.

Holger Jacobæus' Tegninger er ikke egentlige Portrætter, men maa betegnes som Situationsbilleder.

Har Undersøgelsen saaledes vist, at to Portrætter — og blandt disse et interessant Maleri — med Urette har baaret Ole Borchs Navn, er det paa den anden Side Forfatterens Haab, at den maa have bidraget til at kaste noget Lys over de autentiske Portrætter af den betydelige Videnskabsmand, hvis varme Hjerte den Dag i Dag slaar hans aandelige Sønner i Møde gennem det Hjem, han skabte dem.

FORTEGNELSE OVER PORTRÆTER AF OLE BORCH.

1. Oliemaleri paa Lærred. Ovalt. Brystbillede. En face til højre. Brun Paryk, smalt Overskæg, lille Fipskæg, brune Øjne. Sort Dragt med hvidt Hals-tørklæde. Mørk Baggrund. 78×62.

Tilhører Universitetet.
Gengivet som Titelbillede.

2. Kobberstik. I oval Ramme, opstillet paa et Fodstykke, paa fir-kantet Grund. Brb. En face til højre. Typen som Nr. 1. Paa Rammen: Olaus Borrichius, Cancell: Consiliarius Reg: Assessor In Supr: Tribu: Iustit: Et Colleg: Consistor: Medic: Et Philolog: Dr. Et Profess: Obiit A^o Ætat: LXIV. Forneden paa Rammen et ovalt Felt med hans Vaaben. Paa Fodstykkets Kant: John: Jepsen pinx. Hub: Schaten scul.; paa dets Skriftplade:

Æra Corinthiaco nil concessura metallo

Qvêis sculptor tanti condidit ora Viri!

Cerne tuum heic, Medicina, ævum mirare lacertos

Et decus, et Genium, Lingva Latina, tuum.

Cujus in obseqvium consurrexere Camoenæ,

Et numeros flexit promptus Apollo suos.

Borrichii æternos se fama sacravit in annos,

Dum saxa Arctoô stant Medicæa solô.

P: Vindingius.

28,5×19.

Anvendt i Olai Borrichii Dissertationes seu Orationes Academicæ. 1715.
Gengivet som Fig. 1.

3. Træsnit. Som Nr. 2; forneden paa Skriftpladen desuden: H. P. Hansen. 15×10.

Anvendt i Ude og Hjemme, 1883, Nr. 310. — P. Hansen. Ill. dansk Litteraturhistorie, I, 1886, Side 345, og 2. Udgave, I, 1902, Side 411. — Festskrift i Anledning af Borchs Kollegiums 200-Aars Jubilæum. 1859.

4. Kultegning paa Papir efter Schatens Stik. Oval. Brb. En face til højre. 56,5×44,5.

Udført af C. V. J. Balslev.
Tilhører Borchs Kollegium.

5. Kobberstik. Paa oval Grund. Brb. En face til højre. Typen som Nr. 1. Underskrift: Olaus Borrichius. D. der Arzneykunde geb. am 26. April 1626. gest. am 3 Octob. 1690. 14×11,5.

6. Kobberstik. Oval, opstillet paa et Fodstykke, paa firkantet Grund. Brb. En face til højre. Typen som Nr. 1. Over Rammen et flagrende Baand; forneden paa den et ovalt Felt med hans Vaaben. Paa Fodstykket: Olavs Borrichivs, Cancell. Consiliarius Reg. Assessor in Supr. Tribun. Iustit. et Colleg. Consistor. Medic. et Philolog. D. et Professor. Obiit A^o Ætat. LXIV. Nat. d. 26. April, 1626. Den. d. 3. Oct. 1690. Under Stikranden: W. P. Kilian del et sc. 13,5×8.

7. Træsnit. Brb. En face til venstre. Typen som Nr. 1. Underskrift i Sats: Ole Bork. 7,5×7.

Tegnet af Carl Bloch.

Anvendt i A. Fabricius. III. Danmarkshistorie, II, 1855, Side 430. — N. Bache. Danmarks, Norges og Sveriges Historie, IV, 1873, Side 574.

8. Kobberstik. Paa firkantet Grund. Hel Figur. Staaende. En face til venstre. Typen som Nr. 1, med følgende Tilføjelser: Vest, Frakke, Knæbenklæder, Spændesko. Lægger højre Arm paa en Ovn, i Haanden en Kolbe; venstre Haand i Frakkelommen. Paa Gulvet Bøger og en tilbundet Krukke. I Baggrunden en Væg med ovale Billedfyldinger. Under Stikranden: F. Cramer. del. I Haas. sculps. Hafn. 1754. Ole Borch Cancellieraad, Professor, samt Stiftere af Borchens Collegio. Stukken efter det Original-Malerie som findes paa Collegii-Høresal. 16×10.

Anvendt i C. P. Rothe. Brave Danske Mænds og Qvindes Berømmelige Eftermæle, II.

Gengivet som Fig. 2.

9. Træsnit. Som Nr. 8. Forneden til højre desuden: H. P. Hansen. sc. 13×8.

Anvendt i Festskriftet i Anledning af Borchs Kollegiums 200-Aars Jubilæum. 1899.

10. Maleri i Limfarve (?) paa Pap. Firkantet. Brb. En face til højre. Typen som Nr. 1, dog med Højesteretsassessorernes røde, brocherede Kappe med graat Foer. 15,5×10,5.

Udført af C. C. Lous.

Tilhører Borchs Kollegium.

Gengivet som Fig. 4.

11. Oliemaleri paa Lærred. Firkantet. Brb. En face til højre. Typen som Nr. 1, dog med Paaklædning som Nr. 10. Foroven til højre staar: Doctor Oluf. Bork: Ass: i. Høyeste Rett. Professor Medicine. 77×62.

Tilhører Malerisamlingen paa Gaano.

Gengivet som Fig. 5.

12. Sølvmedaille. Forsiden: Ole Borchs Brystbillede, højre Side i Profil. Allongeparyk, smalt Overskæg, lille Fipskæg. Dragt med Kniplingshalstørklæde, udsyet Skuldersøm. Omskrift: D · OL · BORCH PROF · MED · ET PHIL · FUND · COLL · MED · Under Skulderafsnittet: IACOBSON. Paa Bagsiden: PRIMO || COLLEGII MEDICEI || EXACTO SEculo || MEMORIAE IMMORTALI || D. OLAI BORRICHII || FUNDATORIS || GRATI ANIMI SIGNUM || DEDICAVIT || ALUMNORUM PIETAS; i Afsnittet: HAVNIAE IN FESTO || SECULARI D. IX IUN. || MDCCXCI. Diameter 4,3.

Gengivet som Fig. 6.

13. Sølvmedaille. Forsiden præget med samme Stempel som Nr. 12. Paa Bagsiden: IN MEMORIAM || INSTAVRATAE || DOMUS BORRICHIAE || MVNIS SACRAE || CVM || D · IIII · SEPT · MDCCCVII || IGNE HOSTILI DELETA || A · MDCCCXXIV || E CINERE SVRGERE · ; i Afsnittet: IN MVTO NESCIIT MARMORE || FAMA MORI · Diameter 4,3.

Gengivet som Fig. 6.

14. Ensidet, cirkelrund ElfenbensMedaillon. Ole Borchs Brystbillede, højre Side i Profil. Allongeparyk. Dragt med Galloner langs Knaphullerne paa Brystet, Drapperi, samlet paa højre Skulder. Diameter 7,5.

Udført af Jean Cavalier.

Tilhører det nationalhistoriske Museum paa Frederiksborg (Inv. Nr. 864).

Gengivet som Fig. 7.

